

סרטים

שון קונרי: חנאי החיים

ועשתים -

הטבע האנושי נשאר

ראו למה הגיע העולם וכיצד משתנים פני הדברים: כאשר לפני שלושים שנה, העזה הוליווד לעשות סרט התוקף את הפאשיון, בחרה לשוב לימי המערב הפרוע ולהראות שריף בודד המגן על החוק מפני בריונים, למרות שפחד, אימה או אינטרסים מנועים מכל שאר תושבי העיירה לסייע לו. הסרט, בצהרי היום היה להצלחה גדולה. כיום הוא נחשב לסרט קלאסי, אבל הרי תסריטאי, קארל פורמן, נאלץ לעזוב את ארצות-הברית זמן קצר לאחר מכן, כדי להימלט מציפורני מקארתי.

רק שלושים שנה חלפו מאז, והסיפור חוזר עתה אל הברד, כמעט ללא שינוי בעלילה, אבל עם שינוי מהותי ביותר ברקע. במקום המערב הפרוע עוברת עלילת הסרט אאוטלנד לאחד הירחים של כוכב הלכת צדק. במקום העבר, מתרחש הסיפור

אהבה, שינאה, רדיפת כבוד או רדיפת באותה המידה, יכול היה להצביע גם על סרטו הקלאסי של פרד זיגמן, הבסיס היה נכון אז והוא עדיין נכון היום. חסידי המערבון טענו בזמנו שבצהרי היום אינו מוצר טהור ואינו מתייחס לתקרית החלוציות בצורה הנכונה. עתידנו היום עשויים לומר דבר דומה על אאוטלנד.

ואולי גם זה מקשר בין שני הסרטים: התקופה שבה חיים הגיבורים היא משמר עותית פחות מן המצב האנושי שבו הם נתונים. שילטון הפחד, השרירים והאיגרוף באו לידי ביטוי לכל אורך ההיסטוריה ה-אנושית, ומדי פעם בפעם יש צורך בשריף או בסתם אדם אמיץ שיקום ויאמר זאת.

כוכבים

המפיק העשיר ב'חור

בצרפת

כוכב הקולנוע הזול ביותר בצרפת הוא ז'אן-פול בלמונדו. הוא אינו משתכר אפילו אגורה אחת בכל הסרטים האחרונים שעשה, אבל אין זאת אומרת שהוא פנוי להצעות ומחפש עבודה. כי הכוכב בלמונדו קשור

מפיק ז'אן-פול בלמונדו ליד כרזת סרטו "המיקצונו" וקאסמות של סרטיו 1982 — איליל הנשים בכל הדרו

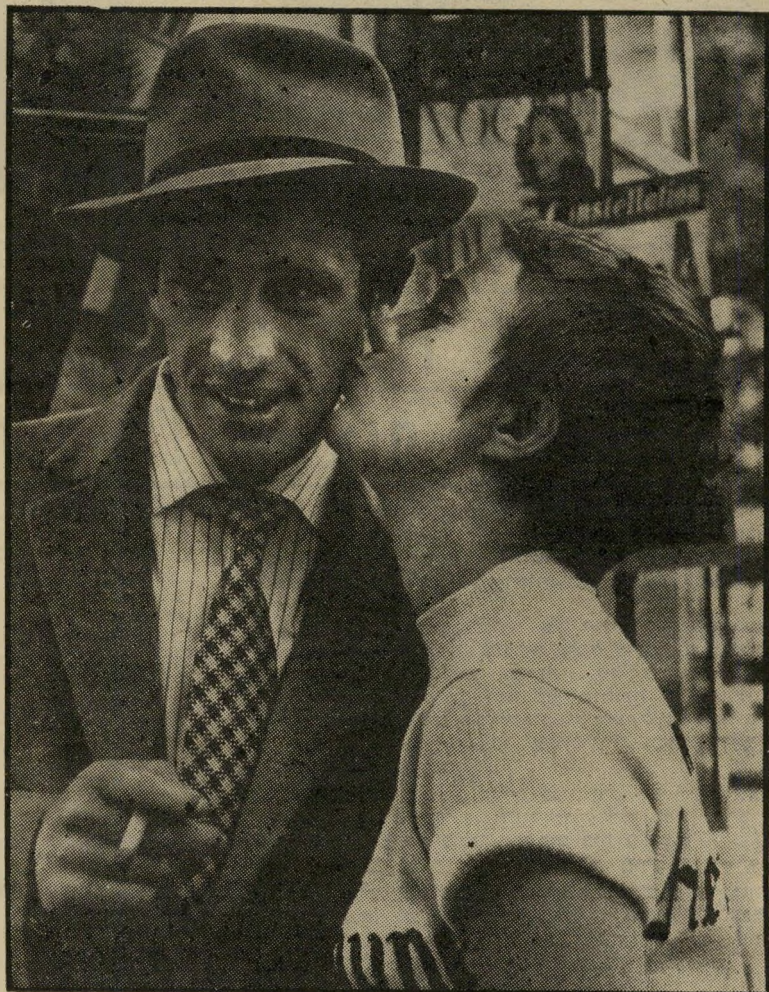
בלי כפילים. הוא בהחלט יכול להר- שות זאת לעצמו. עוד מהימים של בורס- לינו הסתבר שהפוטנציאל הקופתי שלו כל כך גבוה, שאין מפיק בצרפת שיוכל להר- שות לעצמו לשלם את השכר הגבוה. בלמונדו הסיק את המסקנה, והחליט להפיק את סרטיו בעצמו, כאשר כל הרווחים מהצ- לחה קופתית אחת עוברים מייד להפקת ההצלחה הקופתית הבאה. אם רצונו בכך, הוא יכול להרשות לעצמו סטיות אמנותיות (כמו סטאווויסקי). אבל בעיקר הוא עסוק בייצור מוצרים לפי דרישת הקהל, שבהם הוא מחייך, מפגין את מעלותיו האקרוב- טיות (מן המפורסמות הוא שלהבדיל מכוכ- בים אחרים, אין לו כפילים ואת כל תעלוי- ליו הנועזים הוא מבצע בעצמו) ואת כל קיסמו.

הביקורות אינן מפנקות אותו בשל כך, אבל לדבריו אין זה אלא ביטוי לסנוביות האינטלקטואלי של הביקורת הצרפתית. הי- סולדת מהצלחות קופתיות, הוא מעדיף, כך הוא אומר, שלא לקרוא ביקורות, אשר לפסטיבל קאן או לפרסי הטיזאר (האוסקר הצרפתי), הם נראים בעיניו אוויליים מאותה הסיבה: הסנוביות השולטת בהם והמיספר הקטן של האנשים המעורבים בהחלטות. **מחסור בתסריטאים.** לדיבריו בלי מונדו, הבעיה העיקרית שבה הוא נתקל היום, גם כמפיק וגם ככוכב, הוא חיסרון

אלדי הנשים. אין צורך לומר שכל הנבואות התברו. בקומדי פרנסו אומנם לא הופיע, אבל במשך עשר שנים רצופות שיחק בלמונדו על בימות תיאטרוני פאריס, ואשר לפרצוף שלו, לאף הפחוס של מתי- יגרף וכל השאר, בלמונדו הוא כיום אליל הנשים החביב ביותר של גברות צרפת (יש אומרים אפילו יותר מדלון), וכל סרט חדש שלו שובר שיאים, כשהן נוהרות לראותו בכל הדר גבורתו.

במשך שנים הסתפק בתפקידי נערים שובבים. עד שבא ז'אן-לוק גודאר והפקיד בידיו את עד כלות הנשימה. מרגע זה והלאה היה לחביב הגל החדש בסרטים של גודאר, שאברול וטריפו, כאשר הוא מממן את התנדבויותיו הרבות בהמוני תפי- קידים של פירחתים או שוטרים.

עם הזמן הוא מצא את עצמו בפיסגת הקופה הצרפתית. היום יש לו רק שני מתחרים — אלן דלון ולואי דה-פינס. אבל כפי שהוא עצמו מצביע, דלון יפה מדי מכדי שישחק מישהו אחר פרט לדלון, ואילו לואי דה-פינס שבו עד כדי כך בדמות שיצר לעצמו, שאיש לא יחלוט לקבלו כמשהו אחר מלבד מוקיון, רק הוא, בלמונדו, יכול עדיין לנוע בין גיבורים ונבלים, אם רצונו בכך, אלא שבינתיים הוא אינו מגלה עניין בתפקידים שהם פחות מאשר מאדירים את דמותו.

שחקן ז'אן-פול בלמונדו עם ג'יין סיברג ב"עד כזות הנשימה" 1959 — אף פחוס של מתאגרף

קשר אמיץ עם מפיק שמספק לו כל הזמן עבודה — המפיק ז'אן-פול בלמונדו, והוא היום המפיק העשיר ביותר בצרפת. שהצי- ליח בשבוע האחרון לשבור שיא נוסף, כאשר סרטו החדש (המוצג גם בישראל) ה-המיקצונו, הביא לאולם הקולנוע את הי- צופה המיליון, בפחות משמונה שבועות. צרפת לא ידעה עד כה הישג כזה.

קצת מצחקיק להיזכר שזהו הבחור שלפני 25 שנה נדחה עליידי הקומדי פרנסו, כאשר המנהל, שהיה ידיד אישי של אביו, הפסל פול בלמונדו, יעץ לו: "עשה כל מה שיעלה על רוחך, רק אל תנסה להיות שחקן." אותו צעיר, שפנה אחר-כך לקונסרבטורי- יון היוקרתי למישהק של פאריס, התקבל רק בקושי ללימודים, ואילו אחד הקומי- קאים הפופולריים ביותר של התקופה הזוהר אתו: "עם הפרצוף שלך, מוטב שלא תעז לחבק אשה על הבימה, כי כולם יפרצו בצחוק."

בעתיד, במקום בוקרים, מדובר במיכרות ובכורים. חוץ מזה, הסיפור דומה מאוד. שריף בודד מול סביבה עויינת, חוק שאיש בעצם אינו מעוניין לשמור עליו, מלבד נציגו הבודד, וקרב סופי בין רוצחים מקצועיים ואיש הסדר, שבו יורים אומנם בקרני לייזר ולא בכדורים, אבל התוצאה דומה.

גם הכוכב הראשי התחלף, את מקומו של גרי קופר תופס כאן שון קונרי, ומעניין, בצורה היום היה קופר בן 51 ופניו התחילו להעיד על גילו, וקונרי הוא בן 51, ופניו מקושטים בזקן מאפיר, כשהוא מופיע ב- אאוטלנד.

"חנאי החיים משתנים, הטבע האנושי לעולם נשאר," טען קונרי באוזני מראיין, בשעה שצילם את הסרט. הוא הצביע על הדראמה היוונית, שעסקה באותם הנושאים היסודיים שבהם אנו מטפלים גם היום — בצע.

שחקן שון קונרי ב"אאוטלנד" בקרני לייזר במקום בכדורים